

عنوان مقاله:

مبانی فقهی تجدیدنظرخواهی رای قضات

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره 14، شماره 53 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

جعفر جعفرزاده - دانشجوی دکتری گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد یادگار امام خمینی (ره)، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر ری، تهران، ایران

محمد جعفری هرندی - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد یادگار امام خمینی (ره)، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر ری، تهران، ایران

رحمت فرحزادی - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد یادگار امام خمینی (ره)، دانشگاه آزاد اسلامی، شهر ری، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مسلم است امر قضاء در محاکم به واسطه انسان بودن مصون از خطا و اشتباه نیستند و در هر دادرسی احتمال سهو و خطا را نمی‌توان منتفی دانست؛ از این‌رو نظارت بر نحوه رسیدگی و صدور حکم، ضروری است و از طرف دیگر تسریع در رسیدگی و فصل خصومت، مستلزم این است که رسیدگی نظارت‌ها در یک نقطه به پایان برسد. دقت در دادرسی و نظارت بر نحوه رسیدگی دادگاه‌ها در مراجع بالاتر، اگرچه از اهمیت بسزایی برخوردار است، لیکن نباید به گونه‌ای باشد که مانع از ختم دعاوی گردد، از این رو در اغلب کشورها، پس از دو درجه رسیدگی به دعوی، فرض می‌شود که رای صادره، مطابق با واقع است و رسیدگی مجدد به آن مساله، شدیداً منع شده است (اعتبار امر مختومه). این قاعده، امروزه از اساسی‌ترین قواعد دادرسی تلقی می‌گردد که در رسیدگی دو درجه‌ای در مهلت اعتراض به رای و مدت رسیدگی تجدیدنظر، اجرای حکم دادگاه بدوی، معلق می‌گردد.

کلمات کلیدی:

تجدیدنظرخواهی، دادرسی عادلانه، اعتبار امر مختومه، مبانی فقهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1365123>

